

Протокол

№

гр. София, 27.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **283** по описа за **2026**
година докладвано от , и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,34 ч. се явиха:

КАСАТОРЪТ ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ и ОТВЕТНИК по
касационната жалба на И. Н. С. – редовно призован, представлява се от ЮРК. М. В., с
пълномощно от днес.

КАСАТОРЪТ И. Н. С. и ОТВЕТНИК по касационната жалба на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ
„ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ – редовно призован, не се явява и се представлява от
АДВ. С. И., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, явява се прокурор КУМАН КУМАНОВ.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

Като намери, че не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното открито
съдебно заседание, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА касационната жалба на ГДИН.

ДОКЛАДВА касационната жалба на И. С..

ДОКЛАДВА отговор на И. С. по касационната жалба на ГДИН.

ДОКЛАДВА искане по чл. 248 от ГПК, постъпило на 04.11.2025 г.

АДВ. И.: Както знаете, има промени в АПК и вече исканията по чл. 248 се прилагат към
касационната жалба и не се разглеждат от първата инстанция, следователно, не става въпрос за

избор, а за уреден императивен ред за разглеждане и това е само от касационната инстанция. Поддържам си искането в частта за разноските. Ако оставите в сила решението, Вие ще разгледате искането по чл. 248 ГПК, само с оглед на резултата от първоинстанционното производство. Ако промените решението на първата инстанция, тогава трябва да преизчислите изцяло разноските за първа инстанция. Така че това са две различни производства на практика, които няма как да знаем как ще се развият.

ЮРК. В.: Предоставям на съда.

ПРОКУРОРЪТ: Предоставям на съда.

СЪДЪТ, след съвещание намира, че относно направените по делото разноски следва да се произнесе с решението си в рамките на провеждания инстанционен контрол. Наред с това намира, че доколкото редът на разглеждане на спорове от вида на настоящия пред касационната инстанция е този по АПК, то приложима е и разпоредбата относно дължимата държавна такса, която не е предвидената в ЗОДОВ, а именно тази по чл. 227а от АПК. Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на страните да довнесат разликата до 35,79 евро в 7-дневен срок от днес и представят платежния документ по делото.

АДВ. И.: Категорично възразявам. Първо, ищецът е освободен от държавна такса. Второ, дори да не беше е освободен, има практика на ВАС и то именно по жалба на г-н Н., че за тези производства не се дължат таксите по чл. 227а, а тези по ГПК /проста такса/, доколкото таксата за първоинстанционното производство винаги е 10 лв., а половината от нея е 5 лв. Така че указанието е неправилно по отношение на ищеца, независимо дали е освободен от такса, или не. След като бяха направени промените в ЗИНЗС в резултат на пилотното решение по делото Н., г-н Н. по друго дело в АССГ подава искова молба, респективно касационната инстанция на административен съд му указва да внесе 30 лв., той обжалва пред ВАС и ВАС след промените в ЗИНЗС, след промените в АПК с едно определение, което мисля, даже съм цитирал в касационната жалба накрая – много подробно обяснява защо се дължи такса 5 лв., а не таксата от 30 лв. Вие даже казахте 30 евро или е грешка на езика, така че това е по-скоро за Ваше сведение, защото както казах, той е освободен от държавна такса. Искам да се отложи делото, защото не са изпълнени изискванията на закона за допустимост на касационната жалба.

ЮРК. В.: Моля да уважите касационната жалба и да отмените касационната жалба на другата страна. Съображения подробно са изложени в жалбата. Представям писмени бележки в допълнение на касационната жалба. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

АДВ. И.: Редно е, когато се представят бележки те да се представят в екземпляр за страната, тъй като тя трябва да се запознае.

Съдът прекъсва заседанието в 14:45 часа, като даде възможност на адв. И. да се запознае с представените писмени бележки. Съдът възобнови съдебното заседание в 14:51 часа.

АДВ. И.: Ще направя възражение за недопустимост на касационната жалба. Вие казахте току-що, че ако не бъде внесена таксата, ще осъдите ответника, с оглед изхода на делото да я плати, вероятно по реда на чл. 77 от ГПК, но не забравяйте, че невнасянето на такса е основание за връщане на касационната жалба. Ние презюмираме тук едно бъдещо несигурно събитие, че те ще внесат такса за касационна жалба и на тази база даваме ход на процеса. Това е абсолютно недопустимо и лишава от правото на справедлив процес. Действате в полза на ГДИН, като презюмирате, че те ще внесат държавна такса и само на тази база давате ход на делото.

Процесуалната икономия е важна, но тя не може да се установява в бъдещи несигурни събития. Ако им укажете да внесат таксата и те не я внесат – това е основание за връщане на касационната жалба. Респективно, основание евентуално това връщане да го обжалват, но няма как да презюмирате, че те ще я внесат и по тази причина да давате ход на делото. Категорично възразявам да се процедира по този начин. Становището по същество ще изразя, когато се установи допустимост на касационната жалба. В момента тя е нередовна.

ПРОКУРОРЪТ: Действително, с оглед процесуалната икономия би могло да се процедира по предложения начин, но в този случай би следвало да бъде отменен ходът по същество и да бъде върнато делото в съвсем начален етап. Поради което действително не виждам какво толкова би се спечелило от едно отлагане на делото за внасяне на таксата.

АДВ. И.: Нямам искане по доказателствата.

ЮРК. В.: Нямам искане по доказателствата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искане по доказателствата.

Като счете делото за изяснено от фактическа страна, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

ЮРК. В.: Поддържам касационната жалба. Съображения са изложени в нея, както и в писмените бележки. Оспорвам касационната жалба на другата страна. Претендирам юрисконсултско възнаграждение и правя възражение за прекомерност на адвокатското такова.

АДВ. И.: Моля да обявите персоналният състав на този съдебен екип, тъй като процесът е публичен, а в публичен процес няма тайни съдебни състави. Вас Ви познавам, моля да обявите другите двама члена на състава.

СЪДЪТ ОБЯВИ на страните другите двама члена на състава: съдия Л. Й. и съдия М. М..

АДВ. И.: Правя искане за отвод на съдебния състав и специално, с оглед на съдия М., която е докладчик по делото по следните съображения:

С доклада за върховенство на правото още през 2022 г. Европейската комисия каза, че практиката да се командирова съдии дългосрочно в един съд без публично оповестен критерий нарушава независимостта, поставя под съмнение законността на съдебните състави. Европейският съд по правата на човека (ЕСПЧ) също се е произнасял по този въпрос. В едно дело „М. Г. срещу У.“, съвсем наскоро ЕСПЧ изрично се произнесе, че тази хипотеза обективира нарушение на чл. 6, ал. 1 от Конвенцията, а именно -незаконен съд, и осъди У..

Аз нямаше да го направя това възражение, ако Вие не бяхте поели защитата на ответната страна. За това правя едно искане за отвод на целия съдебен състав и ще ви напомня, че миналата година, че с решение по делото „Б. срещу Б.“, ЕСПЧ осъди Б. заради един структурен дефект в нашето процесуално право, а именно, съдебен състав, чийто отвод искам, да се произнася сам по искането си за отвод, за обезщетение в размер на, ако не се лъжа, 3 000 евро или нещо такова, но няма значение размерът. ЕСПЧ намери, че в този случай е нарушен принципът „nemo iudex in causa sua“, аз твърдя същото. Това е по искането за отвод.

СЪДЪТ след съвещание намира, че в случая не е налице основание за отвод. Не са налице обстоятелства, измежду посочените в чл. 22, ал. 1 от ГПК, а същите не може да бъдат тълкувани разширително и по общи съображения за процесуалните правила, тъй като разглеждането на делата от докладчик, определен чрез случайно разпределение е основен принцип, прогласен в

чл.9, ал. 1 от Закона за съдебната власт. Поради това СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за отвод на настоящия състав от разглеждане на делото.

АДВ. И.: Преди да изразя становище по съществуващото на спора, преди това ще направя една забележка, че данни за случаен подбор има само за докладчика по делото съдия М. М., която, както казах, считам, че не отговаря на изискванията за законен съд, а за останалите двама членове на съдебния състав няма случаен подбор. Това напълно обезсмисля нормата на чл. 9, ал. 1 от ЗСВ и в тази връзка на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 629 и следващи от ГПК, правя искане за преюдициално запитване до СЕС, тъй като доверителят ми е с перфорирана язва, видно от представените по делото документи – това е увреждане по смисъла на Конвенцията за защита на правата на хората с увреждания. Както знаем, тя е неразделна част от правото на ЕС. В тази връзка, тази Конвенция изисква делата да се разглеждат от независим и безпристрастен съд, създаден със закон, т. е. възпроизвежда нормата на чл. 6 от Конвенцията за правата на човека, както и тази на чл. 47 от Хартата за основни свободи на ЕС. Поради това правя искане да се направи запитване до Съда в Л. по следните два въпроса:

Дали съдебен състав, в който докладчикът - в случая, съдия М. М., нямам удоволствието да познавам, но видях от Регистъра на командированите съдии, че тя е командирована в АССГ, без краен срок, без публично оповестен критерий.

СЪДЪТ УКАЗА на адв. И., че отправянето на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз (СЕС) налага изпълнение на специфични изисквания, за което е необходима допълнителна подготовка и подробно изложение в писмена форма. Поради това, предложи да му бъде дадена възможност в 14-дневен срок, да направи това свое искане писмено и във формата, която е изискуема за него.

АДВ. И.: Извинявам, се съдия М., аз може би съм много упорит, но ги правя устно преюдициалните запитвания и Вие няма да ме учите как да ги правя, при всичкото ми уважение към Вас.

Въпросът е, който искам да се постави пред Съда в Л., дали съдебен състав, в който член на състава, специално докладчикът в случая, е командирован в съда без краен срок, без публично оповестен критерий, отговаря на изискванията по чл. 47, т. 2 от Хартата, предвид разясненията на тази Харта, с която СЕС прие, че нивото на защита, която трябва да предоставя Хартата е не по-малко от това, което предоставя Конвенцията за защита на правата на човека, тъй като всеки би искал, като съдия М. - без конкурс, без да се явява на такъв, да има комфорта и удоволствието да е в АССГ.

За ваше сведение ще напомня, че такова искане беше направено от районен съд и Съдът в Л. го отклони по единствената причина, че делото вече не беше висящо в районен съд, а беше отишло в градски съд. Но тук делото е висящо, никъде не е отишло, никъде няма да отиде, така че въпросът е релевантен, той вече е минал.

СЪДЪТ, след съвещание намира, че с оглед естеството на заявеното искане е необходимо да предостави срок на адв. И. да представи същото в изискуемата форма и обосновка, предвид което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. И. в 14-дневен срок от днес в писмена молба да представи въпросите си за преюдициално запитване и мотивите за него.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страната в същия срок да представи становището си по съществуващото на спора.

ПРОКУРОРЪТ: По същество, считам касационната жалба на втория касатор С. за основателна в частта за непроведени имунизации и реимунизации и предлагам в тази ѝ част само да уважите, с обезщетение, определено по справедливост.

АДВ. И.: Аз не съм пледирал по същество. Това, че съм направил преюдициално запитване и Вие не искате да се произнесете по него, по никакъв начин не отнема правото ми да пледирам по същество. Чл. 8 ГПК изрично казва, че страните трябва да бъдат изслушани. В същия смисъл е чл. 6 от Конвенцията, но Вие не ми дадохте право да пледирам по същество. Това, че съм направил преюдициално запитване, а Вие не искате да го направите, не означава, че не мога да пледирам по моята касационна жалба. По тази причина отново ще Ви искам отвод, съдия М. и на целия съдебен състав.

Запишете - на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, искам отвод на съдебния състав, защото не ми беше дадена възможност за пледоария по същество. Аз съм направил искане за преюдициално запитване, съдия М. не го хареса, даде някакъв срок да бъде оформено в писмен вид – това по никакъв начин не отнема правото на доверителя ми чрез мен да осъществи устна защита под формата на пледоария. По каква причина това право се отказва на моя доверител?! Аз не съм се отказал от правото на пледоария, не съм казал, че няма да пледирам. Единствено направих искане за преюдициално запитване, изчаках Вашето становище и с оглед на това, дали ще го отхвърлите, или не, няма никакво значение, но аз имам право да пледирам и по същество.

СЪДЪТ в настоящия състав намира искането за отвод за неоснователно, тъй като за членовете му не са налице обстоятелства по чл. 22, ал.1 от ГПК. Поради това,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането за отвод на състава, направено от адв. И..

АДВ. И.: Моля да отхвърлите касационната жалба на насрещната страна. Преди всичко те твърдят, че трябва да се докажат незаконосъобразни действия и бездействия. Както знаете, след пилотното решение по делото „Н. срещу Б.“, ЕСПЧ прие, че ЗОДОВ не е ефективен ред за защита, именно защото се изисква да се доказват незаконосъобразни действия и бездействия. Но това, че в националното законодателство едно нарушение на чл. 3 от Конвенцията не е изрично разписано като такова не означава, че това не е извършено и, че не трябва да бъде обезщетено. Именно за това в мотивите на ЗОДОВ и в последващата практика на ВАС, докато още гледаше хиляди дела и преди да се уплаши от тях, и след това - АССГ, включително по дела, по които съм бил процесуален представител, изрично прие, че не е необходимо да се доказват незаконосъобразни действия и бездействия. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 276 от ЗИНЗС. Макар и систематично уредена в част VI на ЗИНЗС, като се казва, че липсата на изрично отменено законово задължение не е пречка да се приеме нарушение на чл. 3 от закона и да се укаже на администрацията да прекрати това нарушение, така че такова бездействие не се изисква. Въпреки това в случая, той доказва, чл. 140 от ЗИНЗС изисква изрично да се провеждат ежегодни профилактични прегледи. В нито един момент от исковия период такива профилактични прегледи не бяха провеждани. Ищецът е бил хоспитализиран няколко пъти в болница и това не са профилактични прегледи – това са прегледи във връзка с лечение. В чл. 2 от Наредбата за

профилактичните прегледи изрично се казва, че профилактичните прегледи целят ранно откриване на заболяване, т. е. когато един човек вече е болен, извършените прегледи не са профилактични, те са диагностични. Има голяма разлика между двете понятия. Така прие и първата инстанция, която няма писмени доказателства, че има профилактични прегледи. Всеки преглед се документира писмено – това не може да се докаже със свидетелски показания. Ако е болничен престой, хоспитализацията се документира с епикриза, ако е преглед, той се документира с амбулаторен лист. Извън периодите на престой на ищеца в болници няма доказателство за профилактични прегледи. Следователно, в нито един период, нито един момент за исковия период няма доказателства за профилактични прегледи. Както казах, ищецът е с перфорирана язва – това е животозастрашаващо състояние. То изрично е уредено в Наредбата за профилактичните прегледи, като условие за специален контрол, наблюдение, диспансеризация и затова той трябва да бъде воден на диспансерен отчет и наблюдаван. Защото ако се спуска язвата, както е бил опериран, може да се стигне до летален изход и аз съм цитирал практика по едно такова дело на ЕСПЧ. Така те са поставили в опасност живота на доверителя ми и в нито един момент не са осъществили този контрол.

Второ, не са проведени така наречените флуорографски изследвания, които са във връзка с превенцията на туберкулозата. Както виждате от представените по делото доказателства съм представил публични данни, а именно, Национална програма за борба с туберкулозата, от която е видно, че в местата за лишаване от свобода заразен, вероятността за туберкулоза е с двадесет пъти по-висока отколкото настоящата популация. Така че това означава, че властите в затвора така да отказват грижа, да осъществят и такъв преглед, и той не е направен. В нито една от петте години не са проведени никакви скрининги за туберкулоза.

Накрая, отново ще обърна внимание, че са налице фактическите основания за липса на имунизация и реимунизация. Ищецът е [дата на раждане] и пребивава през тридесет и петата си година, т. е. от 20.01.2021 г. до 15.02.2022 г. в затвора, точно по време на тридесет и петата си година, която е в рамките на имунизационния календар. Този период от близо една година, когато е бил на възраст за имунизация и реимунизация, той не е имунизиран. Не е имунизиран въобще с нищо.

Освен това, Наредбата за имунизациите и реимунизациите в чл. 18 изрично казва, че когато не е извършена имунизация и реимунизация в рамките на имунизационната възраст, такава се извършва при първа възможност, евентуално, ако има противопоказания, то трябва да бъдат съобщени на РЗИ, да се види дали са пречки за имунизация и реимунизация и ако са, трябва да се откаже. Становище от РЗИ не е искано също, но преди всичко отново обръщам внимание, че той е бил в имунизационна възраст.

По въпроса за размера на обезщетението, най-важното нещо, което намира административен съд за нужно да действа в полза на ответника ГДИН, като техен адвокат, който е забелязал в едно решение на ЕСПЧ, а именно „А. и А.“, което е след промените, в СЕС се казва, че българските административни съдилища не желаят да дават указания на пенитенциарната администрация. След това, както знаете, последва наблюдение на делото по отношение „Н. срещу Б.“ и К. на министрите още през 2021 г. на една от своите срещи излезе с изрични констатации, че първо, медицинската помощ е неадекватна и второ, че се присъждат много ниски обезщетения. За това аз ще анализирам няколко такива, за да се види колко мизерно е обезщетението, което е присъдила съдия Б., с която се познаваме още от 2011 г. Така тя присъжда 900 лв. за пет

години липса на имунизация и реимунизация, пет години липса на профилактични прегледи на човек със спукана язва, не само спукана язва, а три или четири пъти диагностициран с остри респираторни заболявания, което е много малко. Н. припомня, че правата по Конвенцията са, така да се каже, градирани по важност, след общата разпоредба на чл. 1, следва чл. 2, което гарантира правото на живот, непосредствено след това е чл. 3, който е предмет на настоящия иск и едва след това, в чл. 8, е уредено правото на личен живот. Именно за нарушение правото на личен живот, изразяващо се в това, че на български гражданин, който е опитал да смени вписването си в гражданските регистри съгласно пола, без да му е отказвана операция или нещо такова, ЕСПЧ поема дело с инициали „Н. Т. срещу Б.“ присъди 7 500 евро, което са 15 000 лв., още преди седем или осем години и въпреки, че след това последва решение на ВКС.

Председателят на съдебния състав прекъсна изложението и указа на адв. И., че има възможност да представи писмена защита.

Адв. И.: Съдия М., няма да ме прекъсвате, когато обяснявам колко ниско и мизерно е обезщетението. Да Ви обясня, както знаете, има Тълкувателно решение на ВКС, където казва, че писмената защита може само да детайлизира устната. Аз няма как да изразя нещо в писмената защита, което преди това съм не изразил в устната. Така че ще продължа с устната защита, а ако ме прекъсвате, ще направя отново искане за Вашия отвод.

СЪДЪТ, като взе предвид необходимостта да бъдат разгледани следващи дела от графика

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 27.03.2026 година, от 09,30 часа, за когато страните и СГП са призовани.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15,20 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: